

Abstrakt

Práce se zabývá efektivitou několika konkrétních hedgingových strategií a zkoumá, zda pokročilé ekonometrické modely přispívají k nižšímu riziku portfolia a nabízejí výhody oproti jednoduchým konstantním metodám. Práce se zaměřuje na německý dluhopisový trh, přičemž termínové kontrakty Euro-Bund a Euro-Bobl, které jsou obchodovány na Eurexu, jsou použity k určení nejvhodnější hedgingové strategie k zajištění dluhopisového portfolia. Hedgingový poměr je odhadnutý pomocí modelů OLS, VAR, VECM a GARCH a také podle přístupu založeného na duraci dluhopisu. Efektivita strategie je následně měřena pomocí procentuálního snížení variance výnosů portfolia oproti nezajištěnému dluhopisu, přičemž se také bere v úvahu výše výnosu. Analýza ukázala, že hedgingové strategie jsou téměř ve všech případech účinné v minimalizaci rizika, i když se míra redukce variance liší. Metoda využívající duraci dluhopisu snižuje varianci až o 99%, přičemž většinou vede k nízkým nebo negativním výnosům. V porovnání s konstantními metodami omezuje varianci nejméně časově variabilní hedgingový poměr odhadnutý pomocí modelu GARCH. Na druhou stranu ve většině případů přináší jeden z nejvyšších výnosů při redukcí variance nejméně 65%. Zatímco dynamická strategie nepřekonala konstantní hedgingové strategie z hlediska rizika, volba hedgingového poměru nakonec závisí na averzi investora vůči riziku a potenciálních nákladech na změny vyvážení portfolia při použití dynamického přístupu.

JEL klasifikace

C13, C22, G11, G23

Klíčová slova

hedgingová strategie, hedgingový poměr, hedgingová efektivita, úrokové termínové kontrakty, dluhopisové portfolio, německý dluhopisový trh

E-mail autora

marika.ruberry@gmail.com

E-mail vedoucího práce

petr.gapko@seznam.cz